

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en stort set uændret gennemførelse af beslutningsforslag nr. B 113 fra folketingsåret 2005-06 (se Folketingstidende 2005-06, forhandlingerne side 7214 og tillæg A side 7362 og 7365).

Menneskehandel

Ifølge FN handles der hvert år 4 millioner mennesker over landegrænser. Menneskehandel er, uanset hvem der handles og til hvilket formål, et brud på menneskerettighederne, men faktum er, at langt størstedelen af ofre for menneskehandel er kvinder og børn, der sælges til seksuel udnyttelse. Ifølge International Organization for Migration sælges op mod 500.000 kvinder og børn hvert år til prostitutionsmarkederne i Europa.

Antallet af kvinder i prostitution i Danmark er eksploderet i løbet af de sidste 10-15 år. Det er svært at anslå det præcise antal, fordi megen prostitution foregår skjult, men det vurderes, at der i dag er et sted mellem 4.000 og 8.000 kvinder i prostitution i Danmark¹⁾.

En stadig større del af kvinderne i prostitution i Danmark – mindst halvdelen – er udenlandske kvinder²⁾. Deres vej til prostitution hænger som oftest sammen med fattigdom og begrænsede muligheder i hjemlandet. Nogle af kvinderne ved godt, at de kommer hertil for at prostituere sig, men bliver udnyttet økonomisk og grænseoverskridende på andre måder. Andre er ofre for kidnapning og menneskehandel organiseret af dybt kriminelle internationale netværk, som tjener godt på at udnytte kvindernes skrøbelige situation. Frihedsberøvelse, bedrageri, løgne, vold og voldtægt er en del af disse kvinders hverdag.

Prostitutionsmiljøet er dybt infiltreret af organiserede kriminelle netværk, som handler med mennesker på tværs af grænser. Omsætningen ved denne handel er godt på vej til at overhale både narko- og våbenhandel.

Når kun få bagmænd er blevet straffet for menneskehandel og rufferi i Danmark, er det bl.a., fordi så få af de handlede kvinder står frem som vidner. De fleste af de kvinder, som opholder sig ulovligt i Danmark,

forlader landet, så snart de bliver identificeret af myndighederne. Det er et problem for efterforskningen, men ofte i endnu højere grad for kvinderne selv.

Forslagsstillerne mener, at en forlænget beskyttelsesperiode har to meget vigtige formål: at beskytte og behandle de kvinder, som har været ofre for menneskehandel, og at få flere kvinder til at samarbejde med politiet og vidne, så de kriminelle netværk kan blive optrevet, bagmændene dømt og yderligere menneskehandel forhindret.

Beskyttelsestilbuddet

I dag har handlede kvinder mulighed for at blive i Danmark i 30 dage, inden de udvises – den såkaldte refleksionsperiode. Opholdet tilbydes kvinderne, uanset om de vælger at samarbejde med politiet om retsforfølgelse af bagmændene eller ej. Opholdstilladelsen kan forlænges, så længe det gavner efterforskningen i sagen, men denne mulighed bliver ikke udnyttet efter hensigten.

Reden-Stop Kvindehandel, som er en selvejende institution under KFUK's sociale arbejde, driver beskyttelsestilbuddet for handlede kvinder på en tidsbegrænset bevilling under regeringens handlingsplan. I alt 63 kvinder har fra 2003 frem til og med 2005 taget imod beskyttelsestilbuddet, som indtil tidligere i år var på 15 dage. Men ifølge Reden-Stop Kvindehandel forlader mange handlede kvinder landet med det samme uden at have fået hjælp. Det har selvfølgelig noget at gøre med, at kvinderne er dobbelt udsatte og frygter hjemsendelse, retsforfølgelse og repressalier fra deres alfonser, som truer med chikane af familien i hjemlandet.

Kvinderne er ofte skamfulde og bange, når de bliver pågrebet. De skammer sig over at have solgt seksuelle ydelser og ønsker ikke at blive stemplet som prostituerede. Samtidig frygter de bagmændenes straf, når de ikke længere er i stand til at betale af på gælden til dem. Konsekvensen er, at mange kvinder forlader Danmark uden at have fået den nødvendige hjælp, og uden at det har været muligt for politiet at skabe et tillidsforhold til dem, så de står frem og vidner. Der er